

[Knud Jespersen.]

respekt for det forslag, sådan som det ser ud i øjeblikket, ligge på et meget lille sted. I dag er mælkepriserne steget med en halv snes øre. Der er tale om et kortvarigt stop, der er tale om, at fællesmarkedet lader undtage et stop for fødevarerpriser — det er den største del af et budget for en arbejderfamilie — og i EF diskuterer man i øjeblikket ganske modsat at hæve priserne. Der er tale om at undtage olie og importerede råstoffer, og der er tale om at gennemføre et prisstopforslag, som man har bebudet, 8 dage før det bliver vedtaget med tilbagevirkende kraft. Hvad vil der være tilbage her? Der vil næppe være ret meget, der mildner luften for de forbrugere, der klippes så groft, og de forbrugere, som ikke har tilstrækkeligt til at kunne klare den nøgne husholdning. Jo, jeg synes, vi har ret. Der er tale om en klassekarakter i regeringens politiske holdning, som er en simpel udfordring til både arbejdere og forbrugere, til et flertal i vores folk.

Vi har ikke sagt, at vi ikke var tilhængere af indgreb. Regeringen er bekendt med — jeg bemærkede det også i går — at vi gerne vil have indgreb over for de milliarder kroner, der unddrages beskatningen. I 1973 var det 17 mia kr. Bare med en trækprocent som en arbejders har man 7-8 mia kr. ret ind i statskassen. Jeg pegede på i går, at man også over økonomiministeriet kunne gribe ind og lave kontrolforanstaltninger over for banker og pengeinstitutter. Vi har altid syntes, at det var urimeligt med et kasseoverskud, men naturligvis ikke så urimeligt, at vi går ind på den idé, at dette kasseoverskud skulle foræres til arbejdsgrupperne.

Endvidere har vi peget på, at der nu må kontrol med oliekoncernerne, og i et forslag, der kommer til behandling i næste uge, foreslår vi også nationalisering, maksimalpriser m.v.

Og så kan man tage fat på militæret. Ikke bare olien, men selve oprustningsproblemet.

Derudover er det en kendsgerning, som statsministeren heller ikke har bestridt, at de afgørende inflationsårsager er spekulationen i jord og fast ejendom, spekulationsgevinsterne. Derfor har vores krav også hele tiden været, at man skulle standse denne spekulation eller i alt fald opsure disse spekulationsgevinster.

Alt i alt tror jeg, vi går en meget alvorlig og en meget kampfyldt tid i møde, hvis regeringen fastholder sine forslag, som er vendt imod arbejdere og forbrugere, som vil tage fra dem, der har for lidt, og give meget, meget mere til dem, der har for meget.

Hvad angår det af SF stillede dagsordensforslag, må jeg have lov til at sige, at jeg synes ikke, det bærer præg af nogen særlig tankevirksomhed. Det har sikkert de gode viljers indhold, og det er viljen, jeg kigger på. (*Justitsministeren* [Nathalie Lind]: Ligesom Vorherre!). Ligesom Vorherre, bliver der sagt. Ham vil jeg nu ikke drage sammenligninger med, det kan også blive misforstået som kritik af kristeligt folkeparti. Men jeg har hørt, at verdenshistorien opererer med den tanke, at Vorherre faktisk var kommunist, og han ville så i dag have været medlem af vores parti. Foreløbig må vi dog klare os med de 6, vi har i folketinget.

Denne dagsorden, som SF har foreslået, synes vi ikke er så velovervejet. Den har den gode hensigt at spærre for regeringen og markere, at dette folketing i virkeligheden henstiller til statsministeren om på regeringens vegne at trække sit forslag tilbage. Det er blevet udlagt, noget demagogisk, synes jeg nok, at det var et dagsordensforslag, der forbød regeringen at fremsætte forslag. Jeg synes, det er en markering fra folketingets side af det, statsministeren tidligere har givet udtryk for, at det er her i salen, man må diskutere tingene, og da vi som bekendt har vendt os ganske alvorligt imod ethvert indgreb mod og opsugning af dyrtidstillæggene, er vi i den situation, at uanset hvordan vi vurderer det begavede, der ligger bag, støtter vi den gode tanke, og jeg kan meddele, at vi agter at stemme for dette dagsordensforslag, nu da det er stillet. Vi ville ikke selv have stillet det i denne situation, men vi vil stemme for det også ud fra det princip, at der i befolkningen bør skabes klarhed over, hvem der virkelig vil sætte ind for at forhindre den nedskæring, som enhver af os kan se lurer lige om hjørnet, over for arbejdspladsernes folk. Det er altså for at markere vores stilling, hvis nogen skulle være i tvivl, omkring karakteristikken af regeringen, regeringens politik, og vi tager det som en del af den virksomhed, vi agter at udfolde i denne sal også i tiden, der kommer.